

Ritmus

Alig kapott levegőt. Nagyokat lihegve lélegzett, szúrt az oldala, belülről valami összeszorította a mellkasát.

Jobb kezével dörzsölgette felsőtestének bal felét. Ránézett karójára, össze kellett szednie magát, nem akart elkésni a hivatalból. Sietve tovább indult, érezte, hogy valami nem stimmel. A félelem kiült az arcára. Tudta, ha most egy tükörbe nézne, onnan egy falfehér arc tekintene vissza rá.

Hatalmasat sóhajtott. Meg kellett állnia, hogy az irtózatos szúrást, ami a szívébe hatolt, kiheverje. Úgy érezte, szédül. Megpróbált megkapaszkodni a járda menti sövényben, de nem sikerült. Meglepődött. Valami furcsát érzett.

Megállt, szabályosan megmerevedett. Érezte az éles, mély szúrást. Minden első-tétült. Egy pillanatra úgy érezte, hogy a feje nagyot koppan a kövezeten. Elvesztette az eszméletét.

A hatalmas plazmaáradat ide-oda dobálta a hajót.

SAL esztét veszítve kiáltozott, hogy VIN és FAT tartsa az előírt irányt, különben a keskeny közlekedő-csatorna falának ütköznek. Tudták, ha ez bekövetkezik, akkor vége van örökre az utazásoknak. Hallottak róla, hogy egyre több baj van ezekkel a SUN járművekkel. Ezidőtájt sokszor előfordult, hogy egy ilyen SUN gép nekicsapódott a csatorna falának, sőt olyan is megesett, hogy a kis masina beszorult, és ezzel eltömte a csatornát, majd mikor már nem tudta tovább viselni a hatalmas plazmaáramlást, egyszerűen szétrobbant. Ez sokszor olyan nagy problémát okozott, hogy egész útrendszerek váltak járhatatlanná.

Sajnos, a veszélyt még az is fokozta, hogy a csatornák egy bizonyos idő elteltével olyan nagyon szennyezetté váltak, hogy ez még jobban gátolta a közlekedést. Ráadásul a csatornatisztító gépek sem győzték a nagy munkát, és a helyzet előbb vagy utóbb katasztrófálissá vált.

A hajót az áradat hirtelen oldalra dobta. VIN és FAT hiába igyekeztek tartani az irányt. A hajó srégen nekiütközött a csatorna falának, de az áramlat tovább sodorta. A jármű megperdült a tengelye körül, és orrával a csatorna falába fűrődött. Egy pillanatra tartotta magát, majd az ár kiszakította onnan. A hajó oldala hosszában szétrepedt, nagy erővel tört be rajta a gyilkos hömpölyeg.

SAL már az előbbi hánykolódásnál eltűnt a belső felboruló, összeroskadó berendezések alatt.

FAT-ot a plazma kisodorta a tétovázó résen. VIN még látta, hogy társára kívül a vad Plazmorák rávetik magukat, már tudta, hogy a szerencsétlen hiába kapálódzik. Menthetetlenül vége volt. A vérengzők pillanatok alatt felfalták FAT-ot.

VIN-nek ezután a saját életét kellett mentenie, mert pár Plazmora becsúszott a keletkezett nyíláson. Közben a plazma háborgása pillanatnyi időre lecsendesedett. VIN

kihasználta a nyugalom pár másodpercét, gyorsan végzett néhány vérengző lényel. Nem tudott azonban tiszta munkát végezni, mert a szökőár ismét megindult, hogy újra hosszú ideig tomboljon, majd kis lélegzetvételnélküli időre lüktetésszerűen újra elcsendesedjen, hogy aztán szinte azonnal, megint harsoghasson.

A két megmaradt Plazmora hirtelen rácsapott VIN-re. Könnyen küzdöttek, saját közegükben voltak. A szörnyen falánk lények gyorsan körbefonták VIN-t csápjaikkal. Szorították áldozatukat. Hamar legyengítették ellenségüket, és miután elpusztították, újabb áldozat után kutatva tovahaladtak.

Ez idő alatt egyre több szörnyeteg úszott be a hajótest lékén. Közben a szivar alakú jármű magatehetetlenül hánykódva nekirohant a csatorna-főzsilip kemény burkának, majd apró darabokra hullt, teljesen megsemmisülve.

A Plazmorák, kiszabadulva a hajótestből, ismét saját elemükbe kerülve, vidáman evickéltek át a gáton, hogy az mögött újabb hajót, áldozatot keressenek maguknak.

Elégedett volt. Szépen, csendesen újra átadta magát a nyugodt pihenésnek. Nem mozgult körülötte semmi sem.

Lassan elaludt.

A lüktető sípjelekre figyelt.

Régóta hallotta már az egyfolytában ismétlődő jeleket. Lassan kinyitotta szemeit, de eleinte csak homályosan látott, ezért újra és újra behunytta. Kicsit pihent. Később megpróbálta mozdítani a fejét, de nem volt elég ereje.

Szemei már nyitva voltak. Egyik testrészét sem tudta mozdítani, ezért csak tekintetével tapogatózkodott.

Hamar rájött, hogy fehér szobában, fehér ágyban fekszik, furcsa, különös műszerek, monitorok között, melyek közül egy sem felesleges, mert valamilyen módon mind az ő testéhez kapcsolódik. Borzongás futott át a testén, már tudta hol van.

Egy ideig még elmélkedett. Végiggondolta az utolsó mozdulatokat, amelyekre még emlékezett. Mindig félt, tudta, hogy a szívével baj van, de most túl fáradt volt ahhoz, hogy ezen idegeskedjen.

Pillanatnyilag nyugodtan lélegzett, nem fájt semelyik testrésze sem.